Nᴱᴿ 53

# KURYER LITEWSKI

*w Wilnie w Poniedziałek dnia 3 Maja v. s. 1826 roku.*

## Wiadomości Krajowe.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest d. 24 kwietnia.

z Bożey Łaski.
MY NIKOŁAY PIERWSZY,
Cesarz i Samowładzca Wszech Rossyi,
i t. d., i t. d., i t. d.,

Obwieszczamy wszystkim Naszym wiernym poddanym.

Z chwilą wstąpienia na Tron Przodków Naszych przyjąwszy ciężar, od Boga na Nas włożony, i we wszechmocney Jego sile i miłosierdziu szukając pomocy i umocnienia, postanowiliśmy, przykładem prawowiernych Monarchów, Poprzedników Naszych, przyjąć Swięte Namaszczenie i włożyć na Siebie Koronę, czyniąc uczęstniczką tego świętego Aktu i Naynkochańszą Małżonkę Naszą Cesarzową Jeymość Alexandrę Fedorownę.

Obwieszczając o tém postanowieniu, mającém się za pomocą Bożą dopełnić w Stołecznem Naszem Mieście Moskwie, teraźnieyszego 1826 roku w miesiącu czerwcu, wzywamy wiernych Naszych poddanych, połączyć z Nami modły do Nayywższego, ażeby błogosławieństwo Jego święte, z tym świętym olejem zlało się na Nas i na Państwo Nasze, aby to tajemnicze działanie stało się znamieniem i rękoymią łaski Jego ku Nam i pieczęcią miłości, jednoczącey Nas z wiernymi Naszymi poddanymi, których szczęście uznajemy za jedyny cel Naszych myśli, spełnieniem życzeń, nagrodą trudów, nayywższym Naszym obowiązkiem przed Królem Królów. Dan w Sankt Petersburgu dnia 21 kwietnia, roku od Narodzenia Chrystusa Tysiąc ośmset dwudziestego szóstego, a Panowania Naszego roku pierwszego.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką tak:

Nikołay.

W naywyższym Ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod dniem 21 kwietnia r. t. wyrażono: „Wielkim Marszałkiem Koronacyi Naszey Naymiłościwiey Rozkazaliśmy bydź Rzeczywistemu Radcy Taynemu Xiążęciu *Jusupowu.* W Kommissyi dla przygotowania i urządzenia wszystkich rzeczy, do tey uroczystości należących, stanowiącey się pod prezydencyą Wielkiego Marszałka, Rozkazujemy bydź członkami: Wielkiemu Mistrzowi Obrzędów, który osobno przez Nas naznaczony będzie, Senatorowi Xięciu *Urusowu* i Rzeczywistym Radcom Stanu *Komarowu* i *Achłopkowu.*"

— W naywyższym Ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu, teyże daty, wyrażono: „Przez Manifest, w dniu dzisieyszym wydany, obwieściwszy o świętym obrzędzie Koronacyi, mającym się dopełnić w Moskwie roku teraźnieyszego w miesiącu czerwcu, uznaliśmy za dobrą, wezwać na ten czas do Moskwy ze wszystkich guberniy, wyłączając dalekie, jako to: sybirskie, permską, wiatską, astrachańską, orenburską i archanjelską: 1) Gubernialnych Naczelników ślachty i Gubernialnych Marszałków, 2) Głowy mieskie miast gubernialnych. Rządzący Senat nie omieszka uczynić potrzebnego w tém rozrządzenia.

— W dniu Zmartwychwstania Pańskiego, Nayjaśnieyszy Cesarz Jegomość z Jego Wysokością Wielkim Xiążęciem Michałem Pawłowiczem, był na jutrzni w kaplicy pałacu zimowego, a potym przyymował powinszowania Członków Rady Państwa, Ministrów, Senatorów, Jenerałów, Sztabs i Ober-Oficerów woysk, rozłożonych w tuteyszey stolicy, urzędników dworu i innych osób, mających wstęp do Nayjaśnieyszego Dworu—Tegoż dnia po nieszporze Nayjaśnieysza Cesarzowa Jeymość Alexandra Fedorowna raczyła przyymować powinszowania w kaplicy pałacowey, a Nayjaśnieysza Cesarzowa Jeymość Marya Fedorowna w swoich apartamentach.

— W przeszłą środę, d. 21 t. m., w dzień Wysokich Imienin Nayjaśnieyszey Cesarzowey Jeymości Alexandry Fedorowny i Wielkiey Xiężniczki Alexandry Nikołajewny, oraz narodzin Jego Wysokości Następcy Tronu Wszech Rossyy, po mszy w kaplicy pałacu zimowego, odprawiły się dziękczynne modły do Pana Boga, po ukończeniu których Cesarstwo Ichmość raczyli przyymować w kaplicy pozdrowienie wyższego duchowieństwa. Potym ciało dyplomatyczne przypuszczone zostało do złożenia powinszowania w sali tronowey. Przy tém zdarzeniu Hrabia *Brahe*, jenerał-adjutant i wielki koniuszy N. K. J. Szwecyi i Norwegii, i Baron *Bolje de Markonne*, szambelan i wielki podczaszy J. K. W. Xiążęcia Oldenburskiego, mieli audyencyą pożegnania.— Potym Nayjaśnieysze Cesarzowe przyymowały powinszowania w Swych apartamentach— Tegoż dnia prezentowali się Nayjaśnieyszym Cesarstwu Ichmość: PP. *Kennedi* i *Żerningham*, znaydujący się przy poselstwie Brytanii Wielkiey w St. Petersburgu; P. *Holmes*, znaydujący się przy poselstwie Brytanii W. w Sztokolmie; wojażerowie angielscy: *Kuper*, *Parker* i *Wilson-Patten*; margrabia *d'Ejrah*, znaydujący się przy poselstwie francuzkiém w St. Petersburgu; *Kruzmajor*, sekretarz poselstwa hiszpańskiego i znaydujący się przy témże poselstwie *Demezier-i-Dikastillo.* — Nayjaśnieysze Cesarzowe raczyły przyjąć Lady *Strangford*, małżonkę posła Brytanii W. Hrabia *Kilmansegge*, adjutant ministra hanowerskiego barona *Derenberga* prezentował się Nayjaśnieyszym Paniom. — Nayjaśnieysza Cesarzowa Jeymość Marya Fedorowna, przede mszą, raczyła udzielić audyencyą pożegnania Hrabini *Lebzeltern*, a potym Hrabiemu *Lebzeltern*, posłowi austryackiemu i kapitanowi pruskiemu fon *Kallju.* — Wieczorem całe miasto było oświecone.

## Królewstwo Polskie.

Ostatnia data z Warszawy jest dnia 8 maja.

— *Zdanie sprawy Deputacyi wezwaney do przysądzenia nagród za przedmioty malarstwa, rzeźby i t. d.* (Dokończenie)

Rzeźba.

Klassa I.

*Gruppy, kompozycye większe, posągi.*

1) Nagroda wielka (Medal złoty 1szey wielkości.
2) ( — srebrny teyże wielkości.

### Klassa II.

*Popiersia z natury, płaskorzeźby oryginalne.*

1) Nagrody (Medal złoty 2giey wielkości.
2) ( — srebrny teyże wielkości.

Deputacya widziała ze smutkiem niemożność przyznania żadney nagrody, do tych dwóch klass przywiązaney.

### Klassa. III.

*Kopije z posągow i popiersia starożytne, zwierzęta, ozdoby, naczynia.*

1) Nagrody (Medal złoty 3ciey wielkości.
2) ( — srebrny teyże wielkości.

Druga nagroda przyznaną została autorowi kapitelu porządku złożonego (*composite*) pod N. 172, Józefowi *Probst*. Odznacza się to dzieło kształtnością form, czystym gustem, dokładnością rysów i wykończeniem.

## Architektura.

### Klassa I.

*Roboty rylcem.*

1) Nagroda (Medal złoty 2giey wielkości.
2) ( — srebrny teyże wielkości.

Deputacya przyznała jednozgodnie drugą nagrodę tey klassy Antoniemu *Oleszczyńskiemu*, autorowi, sztychu pod N. 181, portretu P. *Kakorynów*. Płód ten, w którym szczególnie uważać się daje rycie miękkie, i pewna łagodność wynikająca z czystości strychów i z miękkości świateł umiejętnie stłumionych, czyni zaletę artyście, który go wykonał, i doskonałemu nauczycielowi, który jego nauką kierował P. *Outkinn*, professorowi akademii cesarskiey petersburskiey.

### Klassa II.

*Kwasy gryzące, litografie ryte i rysowane.*

1) Nagroda (Medal złoty 3ciey wielkości.
2) ( — srebrny teyże wielkości.

Druga nagroda przyznaną została piękney kopii *choru Kapucynów* N. 18, sztychowaney (*al aqua tinta*) podług *Campanellego*, przez P. *Dietrich*. Artysta oddał z wielką umiejętnością i dokładnością effekt światła, który szczególniey oryginał zaleca. Całe wykonanie tego przedmiotu jest bardzo zadowalniające.

## Rysunek.

### Klassa I.

*Kompozycye historyczne.*

1) Nagroda (Medal złoty 2giey wielkości.
2) ( — srebrny teyże wielkości.

Zadna z tych nagrod daną bydź nie mogła.

*Pochwała.*

Przyznana szkicowi *Molinarego*, byłego ucznia uniwersytetu warszaws., wystawującemu *ślub Jadwigi z Jagiełłą*. Rysunek jest poprawny i pewny; lecz kompozycya zdała się być zanadto jednostayną.

### Klassa II.

Deputacya umieściła w tey klassie studya akademickie figur rysowanych i malowanych z modelu żyjącego, które dawniey do następney należały klassy. Klassa więc ta składać się teraz będzie z następujących rodzajów. Peyzaże z natury lub kompozycye, studya akademiczne z modelu żyjącego.

1) Nagroda (Medal złoty 3ciey wielkości.
2) ( — srebrny teyże wielkości.

Zaden ze współubiegających się nie otrzymał pierwszey nagrody. Druga przyznaną została Antoniemu *Miroszewskiemu*, uczniowi Uniwersytetu za studyum akademickie figury z natury, oleyno malowaney pod N. 119, która się odznacza szczególniey, przez poprawność w rysunku, pędzel śmiały i pewny, i dobrą anatomią ciała. Deputacya, postrzegając w ogólności widoczny postęp w tegorocznych robotach uczniów szkoły rysunków, pośpiesza z oddaniem w tey mierze chlubnego świadectwa, i ma sobie za prawdziwą przyjemność powinszować tego WW. Professorom Uniwersytetu.

*Accessit.*

Gdy przyjęte przez deputacyą zasady nie dozwalają przyznać dwóch równych nagrod w teyże samey klassie, z żalem przyznaje tylko *accessit* temu samemu przedmiotowi, wykonanemu przez głuchoniemego i ucznia Król. Warsz. Uniw. Felixa *Pęczarskiego* pod N. 117 katalogu.

*Pochwała.*

Kilka pochwał przyznanych zostało w porządku następującym, a to w miarę zalet każdego dzieła:

1) Studyum akademickie figury z modelu żyjącego, oleyno malowane przez Antoniego *Ziemeckiego* pod N. 14.

2) S. Jan na puszczy z modelu żyjącego rysowany, N. 104, przez Jana *Sikorskiego*, ucznia królewsko-warszawskiego Uniwersytetu.

3) Ten sam przedmiot N. 107 Karola *Liszewskiego*, ucznia królewskowarszaw. Uniwersytetu.

4) Ten sam przedmiot N. 105, przez Rafała *Hadziewicza* ucznia Uniwersytetu.

### Klassa III.

*Rysunki z gipsowych wzorów.*

1) Nagroda (Medal bronzowy 1szey wielkości.
2) ( — — 2giey wielkości.

Pierwszą nagrodę tey klassy otrzymał Kajetan *Mijakowski*, uczeń Uniwersytetu, autor rysunku N. 129 (*gruppa Laokoona*), w którym uważano wykonanie pracowite, czystość konturów, równie jak dobre stopniowanie w cieniach.

Tenże sam przedmiot wykonany przez Ludwika *Horwart* N. 128, zasłużył na drugą nagrodę, będąc jedynie tylko w małey liczbie szczegółów niedokładnieyszym od pierwszego.

*Medal bronzowy trzeciey wielkości.*

Deputacya mając na celu równie jak i na dawnieyszych wystawach, tak zachęcenie uczniów szkoły rysunków, jako też oznaymienie im swego zadowolenia, przeznaczyła tey klassie trzy jeszcze medale bronzowe, to jest:

1) *Gruppie Laokoona* N. 131, wykonaney przez Teodora *Kozaków*.

2) Temu samemu przedmiotowi N. 132 wykonanemu przez Franciszka *Sobiepana*, ucznia Uniwersytetu.

3) Janowi *Szwedkowskiemu* uczniowi, za przedmioty, jako to: N, 133 Laokoona oleyno malowanego, Apollina Belwederskiego i Gladyatora, rysowanych.

Deputacya zwraca na to uwagę, iż tym robotom, które w poprzedzającey klassie pisma pochwalne otrzymały, dlatego medalów bronzowych nie przyznała, że one przestały podług nowo przyjętey modyfikacyi, należeć do ostatniey klassy, w którey zawsze umieszczane były, a do którey jedynie tego rodzaju medale należą.

*Pochwała.*

Przyznana została Dyogenesowi, rysowanemu z obrazu Caravagio przez pannę Emilią *Kobylańskę* N. 51.

W Warszawie d. 28 grudnia 1825. (Podpisano) Baron *de Mohrenheim*, prezydujący. Wincenty hrabia *Krasiński*. *Niemcewicz*. Józef hrabia *Sierakowski*. *Kubicki*. Fryd. hrab. *Skarbek*. *Zieliński* Radca Stanu. Teobald *de Mory*, Sekretarz Deputacyi. Za zgodność: Zastępca Sekr. jeneralnego Referendarz Stanu nadzwyczayny, *Deszert*.
(*Gaz. War.*)

---

Przejeżdżał przez *Warszawę* z *Neapolu* do *Petersburga* Xiążę *de Butera*, szambelan N. Króla Neapolitańskiego, wiozący od swego Monarchy dla N. Cesarza i Króla ordery ś. *Januaryusza*, *Ferdynanda*, *Zasługi* i ś. *Jerzego konstantyńskiego*.

— Dotąd jeszcze w Kościele metropolitalnym nie rozebrano katafalku i wszelkich ozdób będących w czasie żałobnego obrzędu, po wieczney pamięci N. Cesarzu i Królu Alexandrze; mnóstwo mieszkańców stolicy wszelkiego stanu, a nawet wieśniacy, przybywający z okolic, codziennie odwiedzali ten starożytny przybytek, dla oglądania i zachowania w pamięci tego widoku!

— Marsz żałobny na śmierć wiekopomney pamięci N. Cesarza i Króla Alexandra I; skomponowany z powodu obrzędu pogrzebowego w *Warszawie*, i ułożony na Pjanoforte przez J. *Levit*, wyszedł z Litografii A. *Brzeziny*.

— Budowy nowych domów, tak rządowych jako też prywatnych, już się w tym roku rozpoczęły od kilku tygodni. Na piękney ulicy Nowyświat już znikło przedostatnie drewniane zabudowanie, a mieysce między zeyściem się ulic Senatorskiey, Elektoralney, Żabiey i Rymarskiey, wkrótce stanie się placem, jednym z nayozdobnieyszych.

— Chociaż upłyniony kwiecień ciągle był niepogodnym i często chłodnym, zadziwia jednak wielu naturalistów, że w ciągu tegoż miesiąca przybyła z różnych stron do wielu mieysc naszego kraju nadzwyczayna ilość *Bocianów*, gnieżdżących się natychmiast.

— Komora celna pierwszego rzędu, ze wsi *Krasieńca* do wsi *Wilczkowic* przeniesioną została.

— Ukończono portret ś. p. *Matuszewica Tadeusza* ministra skarbu, senatora królestwa polskiego, zmarłego r. 18 9 we *Włoszech*.

— Między nowemi komedyami, napisanemi oryginalnie przez hrab. Alexand. *Fredro*, bardzo się podoba czytelnikom 3 aktowa, pod tytułem *Damy i Huzary*.

— Szybkobiegaczka *Augusta de Lerchenstein* odbędzie pierwszy kurs 10 maja w Warszawie. (*K. War.*)

## Turcya.

(*z Gazety Lwowskiey.*)

Dostrzegacz Austryacki zawiera pod napisem: „*z Wiednia d. 22 kwietnia*“ artykuł następujący: Podług doniesienia z Korfu z d. 3 kwietnia niemiano tam od 20 marca, zapewne z powodu długo trwających północnych wiatrów, żadnych wiadomości o losie Missolungi. Ostatnie całkiem pewne wiadomości otrzymano, gdy w d. 20 marca Lord, wyższy Komisarz Jenerał Adam powrócił z Cefalonii na fregacie Najadzie pod sprawą Kapitana Spencer. Jenerał Adam udał się był w d. 17 marca z Kapitanem Spencer do obozu pod Missolungą, gdzie miał dwugodzinne narady z Ibrahimem Baszą w jego namiocie, w obecności Seraskiera Reszyd Mehmeda Baszy i obudwóch Komisarzy W. Porty, Hussny Beja i Redszyb Efendego, i na tych wstawiał się u Ibrahima Baszy o wolne wyyście dla kobiet, dzieci i starców w Missolundze będących. Ibrahim Basza ogłosił w tey mierze swoię gotowość, jeśli się Missolunga podda i załoga twierdzy broń złoży, a w takim razie podobnie, jak załodze Anatoliko wolne wyyście będzie dozwolone. Przełożenie to zostało jednakże przez obleżonych odrzucone; poczém Jenerał Adam wsiadł znowu na okręt i Missolungę własnemu jey zostawił losowi.

### *Od granic tureckich 18 kwietnia.*

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Do *Tryestu* zawinął d. 16 b. m. statek pocztowy z *Korfu*, zkąd przywiózł listy d. 5 b. m. Twierdza *Missolunga*. nie została jeszcze zdobytą i owszem od d. 23 do 25 marca odparła trzy dzielne szturmy *Ibrahima* baszy, który przytém utracił kilka tysięcy ludzi, 3 bejów i jednego baszę. Wiadomość, iż sam *Ibrahim* został śmiertelnie raniony, nie jest podobną do wiary; miał jednak otrzymać ranę, gdy chciał wchodzić w zrobiony wyłom.

Na wyspach Jońskich panuje wielki zapał dla tey bohatyrskiey twierdzy. Widać iż dzienniki francuzkie powtórnie złudziły Europę zmyślonemi szczegółowemi doniesieniami — Początkowa wiadomość o zdobyciu *Missolungi* pochodziła zapewne z doniesienia szyprów, którzy przybyli do Neapolu, co podług nich miało nastąpić d. 8 marca Była to tylko przekręcona wiadomość o zdobyciu *Anatolico* i *Vassiladi*; dzienniki francuzkie poznały wkrótce niedorzeczność swojego doniesienia, i dowcipnie zmieniły dzień 8 marca na 20 t. m. podług nowego kalendarza. Tak wiadomość ta rozchodziła się znowu po krajach europeyskich, dopóki się teraz zupełna jey bezzasadność nie okazała.

— Okręt angielski płynący z *Malty*, przywiózł d. 5 kwietnia, wiadomość z *Korfu*, iż spotkał flotę grecką pod dowództwem *Miaulisa*, udającą się ku *Missolundze*.

— List z *Liworny* pod d. 12 kwietnia wyraża: „Okręt, który tu przybył z Lewantu, donosi, iż na wyspach widział przeszło 20,000 starców, kobiet i dzieci greckich z Morei, którzy przez zimę żywili się trochą przywiezionego zboża, a od miesiąca marca gotowane liście i korzonki, stanowią cały ich pokarm. Choroby sprzątnęły już ich przeszło 5000 ze świata. Dla wsparcia tych biedaków żywnością, Hr. *Mercati* w *Zante* zbiera składkę — (*G. B*)

## Francya.

### *Paryż d. 21 kwietnia.*

(*z Gazety Pruskiey Stanu.*)

W Izbie Deputowanych zawczora zdawany był raport o prawie, względem zezwoleń na rok 1826, i przyjęcie prawa od Kommissyi doradzane było Zaczęły się rozprawy nad zamknięciem rachunkow 1824. Gdy jednak przyszło do naznaczenia terminu, wynikła trudność, gdyż wielu członków wymagało, ażeby pierwiey likwidacya kosztow woyny hiszpańskiey (1823), stosownie do prawa skarbowego roku 1825 złożoną została. Że zaś nową to było propozycyą, która wprzódy przez kommissye przeyść powinna, przeto i rozwiązanie powyższego pytania do tegoż czasu odłożono. Prawo celne na końcu posiedzenia większością glosow 260 przeciw 21 przyjęte zostało.

— W *Arras* pobili się górnicy z żołnierzami garnizonu: nie mało na śmierć zabito.

— W *Bordeaux* otrzymano wiadomości z *Hawanny* pod 14 marca. Kuba zupełney używała spokoyności. Jenerał *Gaston*, dowódca siły morskiey hiszpańskiey na wodach *Kuby*, do *Bordeaux* przybył.

— W teyże gazecie ostatnia data z Paryża jest 22 kwiet. W Izbie Deputowanych odnowiono żądania, ażeby likwidacya wydatków na woynę hiszpańską przed zamknięciem rachunkow 1824 roztrząsaną bydź mogła. Rozprawiano z wielką żywością. Jednakże w końcu wniosek ten nie utrzymał się. Przystąpiono potym do wniosku Hr. *Duhamel*, względem czytania mów pisanych w czasie rozważania szczególnych artykułów projektów do prawa.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Xiążę *San Carlos* wyjechał ztąd dnia dzisieyszego do *Petersburga*, aby imieniem Króla Jmci Hiszpańskiego, Monarchy swego, powinszował N. Cesarzowi Rossyyskiemu wstąpienia na tron.

— Ukończono rachunki z Panem *Ouvrard*, który był liwerantem woyska naszego w Hiszpanii, i okazało się, iż nie skarb jemu, lecz on skarbowi został winien 2 miliony franków. Gdy się P. *Ouvrard* podeymował liwerunku, miał dać kaucyą w ilości milion franków, lecz tego warunku nie dopełnił; a tak dług ten zapłacić może będą musieli ci, którzy z nim układ zawarli.

(*Korr. War.*) Fregata *Amazone* o 60 działach, pod dowództwem kapitana *Arnould*, przybyła do Tulonu. Popłynęła ona była do Trypolu dnia 15 stycznia, z żądaniem, aby okręty papiezkie, przez Barbaresków zabrane, były zwrócone. Poselstwo to poszło szczęśliwie. Basza przyjął oficerów fregaty z przepychem, pozwolił im usiąść na 30 bogatych krzesłach i kazał podać lulki.

— Dochod publiczny Francyi wynosi w pierwszym kwartale r. b. 4,349,000 fr. więcey, niż w roku przeszłym.

— Uważano, że prawo o pierworodztwie, dwa razy dnia 8 kwietnia odrzucone było; raz przez zgromadzenie konstytucyyne (1791), powtórnie teraz przez Izbę Parów (1826).

— Piszą z Lisbony, że doradzono hrabiemu *Pirati*, polubieńcowi zmarłego Króla, podobnież hrabiemu *Villaflor* i margrabiemu *Loule* (synowi), a nawet jeneralnemu intendentowi policyi Baronowi *Randuffe*, ażeby za granicę wyjechali, co też nastąpiło.

*— Dnia 24. —*

Xiążę *Altieri*, Legat Papiezki, który przywiozł kapelusz kardynalski dla Arcy-biskupa reimskiego, oddał wczora Królowi Jmci *Breve* Oyca ś. Po mszy ś., Arcy-biskup ukląkł przy Monarsze, który włożył mu na głowę kapelusz kardynalski, podany na złotey tacy przez wspomnionego Legata.

— Jedno z pism prywatnych daje następującą wiadomość o liczbie duchowieństwa w Państwie francuzkiém. Arcy-biskupów znayduje się 13, dyecezalnych biskupów 38, biskupów in partibus 24, jeneralnych wikaryuszów i kanoników 2,287, proboszczów 2,832, *desserwentow* 22,225, wikaryuszów 5396, xięży instalowanych przy kościołach 1,850, xięży przy seminaryach 876; w ogule 35,511 duchownych. Seminarya w państwie francuzkiém liczą teraz 4,044 uczniów, a gdy one mają 876 xięży, przeto na 4 uczniow wypada jeden xiądz jako nauczyciel. (*K.W.*)

*— Dnia 25. —*

*(z Gazety Pruskiey Stanu.)*

Dzisia odbędzie się trzecia processya jubileuszowa.

— Zawczora posiedzenie Izby Parów smutnym przypadkiem na krótko przerwane zostało. W chwili, kiedy P. *Chateaubriand* na mównicę miał wchodzić, powstało boleśne wołanie w tey stronie sali, gdzie siedział Hrabia *Lally-Tolendal*. Szanowny par leżał bez czucia prawie na swem mieyscu. Zaniesiono go natychmiast do innego pokoju i dano potrzebną pomoc. Przypadek ten nie miał złych następstw.

— Hrabia *Pozzo-di-Borgo*, Poseł Cesarsko-Rossyyski, d. 21 t. m. miał u Króla audyencyą prywatną. (*K.K.*)

*— Dnia 26 kwietnia. —*

Xiążę *Golicyn*, należący do poselstwa Cesarsko-Rossyyskiego, przedstawiany był J. K. M.

— Baron Emil von *Pappenheim*, był wczora przedstawiany J. K. M. i Familii Królewskiey, jako sprawujący interessa W. X. Heskiego— Od 1go stycznia 900 oficerów otrzymało uwolnienie ze służby — Minister woyny od niejakiego już czasu w Paryżu nie jest obecnym, i zatrudnia się obozem pod *St Omer* — Na wczorayszem posiedzeniu Izby Parów przyjęto prawo o wynagrodzeniu kolonistów *St. Domingo*, większością 135 przeciwko 16 głosów— Hr. *Lally-Tolendal* wyszedł z niebezpieczeństwa.

---

## A n g l i a.

*Londyn dnia 17 kwietnia.*

*(z Gazety Warszawskiey).*

Nic jeszcze nie ma pewnego względem rozpuszczenia Parlamentu, co zależy zupełnie od stanu zdrowia Króla Jmci. Teraźnieysze posiedzenie ma się ukończyć w końcu przyszłego miesiąca.

— Odebrane tu listy prywatne z *Lisbony* donoszą, iż się tam codzień spodziewają przybycia P. *Karola Stuart* z ważném zleceniem z Brezylii.

— Gdy Królowi *Awy* podano warunki pokoju ze strony angielskiey, kazał gońcowi, który je przywiózł, przerznąć usta od jednego ucha do drugiego. Raptowne zniknienie komety, który się przez trzy tygodnie w konstellacyi byka pokazywał, sprawiło mocne wrażenie na umyśle sepoysów, będących w słúżbie angielskiey.

*— Dnia 20. —*

Wkrótce wyydzie tu z druku ważny raport P. *Jacobi*, który przeszłego lata z polecenia rządu angielskiego zwiedził kraje niemieckie i Polskę, dla powzięcia wiadomości o stanie tamecznego rolnictwa, chowu bydła, i t. d. Przekonał się P. *Jacobi*, iż zapasy zboża w owych krajach nie są tak wielkie, aby wzbudzały obawę zbyteczney obfitości na targach naszych, jeśliby pozwolono sprowadzać zboże za opłatą cła; przekonał się oraz, iż tameczna taniość nie pochodzi ztąd, aby zboże mniey pracy wymagało, lecz ztąd, iż brak pieniędzy przymusza włościan do przedaży za bezcen. Mniema on także, iż z powodu utrzymywania małey ilości bydła i zaniedbania rolnictwa we wspomnionych krajach, przy znacznie nawet podwyższoney cenie, nie można się długi czas spodziewać takiego zajęcia się uprawą zboża, aby mogło szkodzić interessowi właścicieli wsi w Anglii. Przeciwnie owszem tameczne podniesienie ceny zboża obiecuje dla Anglii tę korzyść, iż większa płaca rolnikom wstrzyma liczne fabryki, przez co potym wychodzące za zboże pieniądze wróciłyby się z procentem do Anglii. Musiałoby to naturalnie powiększyć liczbę naszych robotników w fabrykach, a następnie powiększyć spotrzebowanie chleba i mięsa, tak, iż, chociażby to oboje nieco staniało, dzierżawcy jednak znaleźliby sposob wynagrodzenia sobie zmnieyszoney ceny zboża przez powiększony chów bydła. Gdy zaś większa taniość chleba i mięsa pociągnęłaby za sobą taniość wszelkich przedmiotów służących do użycia domowego, komornego, płacy służącym i t. d., przeto właściciele wsi w Anglii, niczby na tém nie stracili, gdyby się nawet skłonili do zmnieyszenia pobieraney opłaty z gruntów. Myśli te gruntowne wiele się zapewne przyłożą do uchylenia przesądów, które dotąd popierane przez właścicieli dóbr ziemskich, przeszkadzały rządowi naszemu postępować względem wprowadzania zboża tak, jak względem innych towarów. Nie zdaje się przecież, aby tego roku nastąpiła jaka ważna odmiana w prawach zbożowych. P. *Jacobi* twierdzi, że w średnim stosunku, kraje niemieckie i Polska, ze względu na swoją rozległość, cztéry razy mniey produkują, niż Anglia.

— Słychać, iż teraz, gdy brezyliyski minister morski został uwolniony od urzędu, Lord *Cochrane* wróci do *Rio-Janeiro*.

— List z *Montevideo* pod d. 30 styczn. wyraża, iż woysko prowincyi *Banda-Oriental* odniosło niejakie korzyści, i przecięło związek między *Montevideo* a obozem brezyliyskim, który jest prawie o 4 mile od tego miasta. W połowie stycznia 600 żołnierzy woyska brezyliyskiego opuściło chorągwie swoje, i przeszło do woyska rzeczoney prowincyi na granicy Brezylii.

— Donoszą z *Mexyku* pod d. 1 lutego, iż P. *Ward* zaniechał zamysłu powrócenia do Anglii, gdyż rząd tameczny okazał chęć przyjęcia przełożeń, względem traktatu, niedawno zawartego z Anglią, lecz jeszcze niezatwierdzonego. Uznał tylko potrzebę odmiany kilku wyrazów; a że komisarze nasi nie są upoważnieni do odmiany jednego nawet słowa, przeto wspomniony rząd postanowił wysłać ministra spraw zagranicznych do *Londynu*, dla lepszego objaśnienia rzeczy.

— Senat Zjednoczonych Stanów Północney Ameryki większością 24 kresek przeciw 19 przyjął wniosek prezydenta, aby Zjednoczone Stany należały do kongressu, mającego się odbyć w *Panama*, i w tym celu wysłały kommisarzy. Ważne to poselstwo poruczono P. *Anderson*, teraźnieyszemu posłowi w *Bagota* i P. *Sergeant* z Pensylwanii. Z tego powodu prezydent uwiadomił izbę reprezentantów o charakterze tego kongressu, i o powyższém postanowieniu Senatu; przełożył oraz pobudki, które wysłanie to czynią potrzebném, a między innémi oświadczył, iż przez utworzenie się siedmiu udzielnych i niepodległych narodów, położenie Zjednoczonych Stanów wcale jest inne, niż było wtenczas, kiedy się z osad w udzielny naród zamieniły, i że zmiany w południowey Ameryce uważali mieszkańcy Zjednoczonych Stanów z naywiększą radością. Z tego poselstwa prezydenta dowiadujemy się oraz, iż przedmiotami narad na kongresie w *Panama* będą: ułożenie manifestu, któryby wykazywał światu istotę sprawy amerykańskiey; stosunki, w jakich zostawać chcą rzeczypospolite amerykańskie z innemi krajami, ułożenie traktatu żeglugi i handlu, zniesienie korsarstwa, wolność handlu, ograniczenie kontraban-

DOADTEK

# DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 53.

*Wilno dnia 3 maja* *v. s. Roku.* 1826

3. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc. Urodzonym Stanisławowi Prezydentowi Ziem. i Kawalerowi, Leonardowi Deputt. wywodowemu, Felixowi b. Prezyd. Grodz., Ignacemu b. Sędz. Granicz., Kazimierzowi Sędziemu Urzędnikom Powiatu Lidzkiego, Edwardowi Regentowi Sądow Gubernialnych Gran. Grodzień. i drugiemu Ignacemu Rotm., Janowi Majorowi woysk Ross. Kawalerowi, Gasprowi Poruczn. W. Pol., poźniey Sędz. Gran. Lidz. Adamowiczom, Xawerem Podstolemu Witebskiemu, Józefowi Podkomorzemu Ptu Słuckiego Czarnockim, oraz potomstwu Aloizego Czarnockiego, Xaweremu i Estelli z dokładem ich opieki Czarnockim, tudzież Piotrowi i Annie z Czernikow imo voto Franciszkowey Adamowiczowey Stoln. Mścisławskiey ad praesens Pomarnackim b. Regen. Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu aktorom sprawy, a Urodz. Michałowi Sawickiemu Prezyden. i Kawalerowi, Aloizemu Jasieńskiemu i Mateuszowi Romanowiczowi Sędziom Urzędnikom Ziem. Ptu Wileń. uciążliwy wyrok w 1826 marca 26 dnia ogłaszającym, pozew przed Sąd Główny Wileń. 2go Departam. ciągle sądzący się, w poparciu założoney w terminie i dozwoloney od całego dekretu 1826 marca 26 w Ziemstwie Wileń. ogłoszonego appellacyi, z powództwa Urodz. Jana Józefa dwóimiennego Barona Chaudoira niegdyś pod firmą bracia Chaudoir piszącego się, a dopiero dziedzica dóbr ziemnych w Gubernii Wołyńskiey położonych, wyniesiony o to: iż co zeszły Franciszek Adamowicz Stolnik Mścisławski (po którym obżałowani Adamowiczowie i Czarnoccy w tytule sukcessorstwa spadek osiągnęliście, a obżał. Pomarnacka pod hasłem odseparowania swoich funduszow, chociaż nie miała żadnych od męża zapisów czer. zł. 7,000 z pozostałości po Adamowiczu pierwszym mężu swoim za własne podług zezwolenia familii Adamowiczow poczytując, do siebie zabrała) doświadczając od żałł. w wielu względach przyjacielskiey pomocy, i zyskawszy zaufanie przez wywzajemnienie się z władzy sobie nadaney, windykował od rozmaitych osób za powierzonemi dokumentami należne żałł. summy, jako też miał powierzone sobie gotowe pieniądze, które w mieyscu powrócenia żałł., niekiedy używał do załatwienia własnych interessow, oraz zrobienia przysługi z osoby swojey domowi Xiążąt Radziwiłłow i dalszym pieniądze rozpożyczał, a obligi i prawa zastawne, oraz dekreta nie na imie żałł. jak był powinien, lecz na własne otrzymywał, listami zaś do żałł. adressowanemi zapewniał o dostatecznem zahypotekowaniu summ, podając radę jako mający plenipotencyą, posiadający zaufanie i świadomy wszelkich formalności prawnych, że tym sposobem massowane summy łacniey będzie mógł uwindykować i one żałł. odsyłać, jak o tém przekonywają w rozmaitych dattach adressowane pisma wykazujące, jakie kiedy obligi i pieniądze jemu zostały powierzone, oraz księga jego własnoręczna pod tytułem Dziennik, a ku wsparciu tylko tey prawdy wyciąg urzędowy z ksiąg handlowych przez władzę przyzwoitą poświadczony, i tak z rzędu innych pism Stoln. Adamowicza, pismo 1809 r. junii 24 dnia objasnia, że Stoln. Adamowicz czyniąc oblikwidacyą z domem, Xżąt Radziwiłłów o summy żałł. należne, dołączył do własnych czer. zł. 6,479 i zł. pol. 5, z jakowey czer. zł. 3,775 na prawie zastawném na majątku Xiążęcia Dominika Radziwiłła Ostupy zwanym, w pcie Wiłkomier. leżący, pod imieniem własném lokował, a czer. zł. 2,695 zł pol. 5 na tymże majątku ubezpieczył przez wzięty oblig od Radziwiłła, i że od tych summ wypadające procenta punktualnie żałł. będą dochodziły upewnił, w księdze zaś tegoż Adamowicza pod tytułem Dziennik, własną jego ręką zapisano na karcie 98 w 1809 r. maja 2 słowa następne: „Bracia „Chaudoir przysłali z Berdyczewa na skończenie „interessu z Radziwiłłem czer. zł. 1000“ na karcie 99 maja 11 te wyrazy: „Rachunek z kas„są Xcia Dominika Radziwiłła Ordynata zro„biony w interessie braci Chaudoir do roku 1810 „marca 18, za obligiem W. Szambell. Brochoc„kiego Plenipoten. w roku 1808 januar. 26 wy„danym, należało kapitału czer. zł. 4,369, od tey „summy po rok 1810 marca 18 procentu za lat „2 miesiąc 1 i dni 20 należy czer. zł. 656 fl. 12, „z rachunku JW. Kazanowskiey na W. Peterso„na (jak żądano przelanego) kapitału należy czer. „zł. 126 f. 6, procentu drugie tyle czer. zł. 126 „f. 6, za schedę Barezewskiego czer. zł. 105 f. „8, procentu czer. zł. 28, gotowemi z Berdycze„wa pocztą przysłanemi, dalem czer. zł. 1000 od „tych procentu do r. 1810 maja 18 czer. zł. 59 „f. 8, za transport tych pieniędzy policzyłem czer. „zł. 11 f. 5; jakową summę robiąc interessa kon„traktowe z W. Zaleskim Starostą Szwętowskim „generalnym tegoż Xcia Plenipotentem, do obli„gów na imie moje wydanych włączyłem, z któ„rych wyrażona summa braciom Chaudoir nale„ży (NB.) jakowy rachunek w poniższy bilans in„teressow moich na karcie 101 został wprowa„dzony.“ Gdzie wyrażono słowa następne: „Ra„chunek summ różnym ode mnie po dattę roku „1809 maja 11 winnych, tegoż roku sporządzo„ny, od których summ procent z roku 1810 „marca 18 popłacony, W. Ludwikowi Brunetto„wi Staroście czer. zł. 6,000, WW. JPP. bra„ciom Chaudoirom z rachunku powyższego z kas„są Xcia Radziwiłła Ordynata czynionego, któ„ry do obligów na imie moje wydanych został „włączony, należy ode mnie czer. zł. 6,470 fl. 5, „Pannie Czernikównie za obligiem zł. pol. 2000, „summa winnych ode mnie różnym czer. zł. 12,470 „f. 2005.“ Powtóre w 1811 maja 3 doniosł, że na kontraktach Nowogródz. kassa Xięcia Dominika Radziwiłła na oblig żałł. zawiniła czer. zł. 850, że ten oblig wziął do siebie, że satysfakcya za onym nienastąpiła i oney oczekuje, a 1818 r. januar. 21 uwiadomił, że pozwy do Kommissyi Radziwiłłowskiey wyniosł, aktoraty wpisał, i że tym porządkiem pretensye żałł. objawił, a następnie skonkludował, że nie ma się czego lękać, lecz jak poźniey okazało się, że zeszły Stoln. Adamowicz podobnież jak dawniey process nie pod imieniem właściciela jakim jest żałcy, ale

pod imieniem własném rozpoczął. Potrzecie: mając powierzone sobie papiery do pozyskania od Brzostowskiego summy za przelewem do żałł. należney, uprzednie obligi i przelew zamienił na poźnieysze, już na imie własne, a to w tym celu, gdyby łacniey mógł wywindykować, i że takowa summa, zawsze do Chaudoira należy własnym pismem upewnił, a gdy Brzostowski w terminie nieopłacił, przewiodł z nim process w pcie Nowogródz., gdzie zakroczył pod imieniem Adamowicza dekret, jakie zaś na to były koszta potrzebne, te z kassy Chaudoira sam Adamowicz użył, poźniey tąż samą koleją w Exdywizyi tegoż Brzostowskiego w Michaliszkach czyniąc dopominek, koszt na to z pieniędzy Chaudoira załatwił, jak jest dowod z księgi własnoręczney tegoż Adamowicza w dattcie 1815 r. 9bra 23 na karcie 125 w słowach: „W Michaliskiey Exdywizyi opła„cono solaryow urzędowi czer. zł. 126 f. 18 gr. 27, „palestrze dla dopilnowania Aktow Inkwizycyi „czer. zł. 15, woźnemu za podanie pozwu f. 6 „gr. 20 ludziom urzędnikom dano f. 20.“ A gdy listem swoim 1815 9bra 29 doniosł, że poniosł w Exdywizyi kosztu czer zł. 125 f. 18 gr. 28, i że w tey zrekognoskowano w ogóle czer. zł: 4,185, Baron Chaudoir w mieyscu czer. zł. 126, odesłał pocztą natychmiast Adamowiczowi czer. zł. 128, po odebraniu których Adamowicz poświadczył, nastanie długu tego opisał, i między innemi wyraził, że Chaudoirowie mieli przekazany sobie dokument, który on zamienił poźniey na własny, spodziewając się łacniey wywindykować, ale że w tey summie czyli z tych papierów, nic nie ma dla siebie należnego, oprócz tego tylko, że pod jego imieniem przewodził się process powtórzył, i gdy nastąpił dekret 1816 julii 10 zliczający w ogóle summę rub. sr. 16,456 kop. 11½ z obowiązkiem detrunkat z teyże samey summy, Adamowicz zwyczayną przysięgę w czasie naznaczonym wykonał, jak się to dało widzieć z dopełnioney w Ziemstwie Wileń. komportacyi, lecz należenia tey summy do żałgo nigdy niezaprzeczał, a przysięgę dla tego wykonał, bo dług był z massy należney i nic na krzywdę massy Brzostowskiego nie nastąpiło, należał zaś nie dla Adamowicza, ale dla żałgo. Po 4to: w 1809 r. 9bra 25, wziął wexle do Paryża do Pana Guibharda 1mi i 2di classis i list przy tym na 21,000 liwrów czyli cz. zł. 2,000, ktore, że odebrał własnoręcznemi kwitami poświadczył: po 5te w 1809 r. junii 24 dał wiedzieć, że odebrał od Rdułtowskiego czer. zł. 225, od Obuchowicza cz. zł. 129: po 6te w 1810 marca 10, że od Zielińskiego cz. zł 135 f. 1 gr. 17, a xbra 5 od Rajeckiego cz. zł 260 uzyskał, z komportacyi zaś w Ziem. Wileń. przez sukcessorów Adamowicza spełnioney, z xięgi tegoż Adamowicza okazuje się, że on oprócz summ wyrażonych, o których donosił, odebrał jeszcze dwie summy Chaudoirowi należne, a o których zapewna przepomniał donieść, lub na koszta zostawił, a te są 1810 julii 14 od summy na Sylwestrowiczach sądzoney monetą procentu weszło 1,108 f. gr. 10, w 1809 marca 19, W. Brochocki procentu opłacił cz. zł. 70, dopominając się o takowe summy i o zwrót papierów dalszych, jakie jemu nie zostały powrócone przewodził żalcy w Ziem. Wileń. z regestrów summaryynych z familią Adamowiczow, Czarnockich, jako oni pod tytułem sukcessyi a z Pomarnacką jako bez zapisow seperującą fundusze ewikcyi uległe pozabierali, i satysfakcyi pomimo licznych odkładow nie czynili, gdzie po wielu kontumacyynych dekretach z powodu niestanności wszystkich stron pozwanych, ledwo z kolei na dniu 26 marca 1826 r. w Ziem. Wileń. ogłoszony został wyrok, którym gdy Sąd Ziem. przeciwko prawu Art. 54 i 77 z Roz. 4, oraz Art. 7 z Roz. 7 i dalszym żalcego uciążył, całe jego poszukiwanie skassował, podawany jurament pomimo objaśnienia w petytach uczynionego zmienił, a z powodu uczynionego już po komportacyi w xiędze Adamowicza przekreślenia, gdzie on do długu zeznał się, prośb żałobą na ten cel wyniesioną, i prośbą na Imie MONARSZE podaną objaśnionych, niezaskutecznił jak należało, i chociaż sami Adamowiczowie donosili słównie, że to przekreślenie nic Chaudoirowi szkodzić nie powinno, w Dekrecie swoim nie poświadczył, a do znikczemnienia summ żał. należnych użył racyi przez słowa: „Jednak gdyby takowe wszystkie summy oprócz c. z. „1,000 przy liście dnia 23 apryla 1809 r. od „W. Chandoira Adamowiczowi przysłanych by„ły z massy Barona Chandoira wzięte lub też „do niego należały, nie ma dostatecznego prze„konania.“ Daley co do 1,000 cz. zł. Sąd wyrezonował przez słowa: „a co do summy cz. zł. „1,000 od Barona Chaudoir z Berdyczewa na „ułatwienie tego interessu Adamowiczowi przy„słaney, gdy z poźnieyszey korrespondencyi nie„widno, izby Adamowicz wypłatę cz. zł. 1,000 „Chaudoirowi zaręczył, żalcy daley wyraził.“ Że z przeyrzenia wszystkich przez Adamowicza acz ukończonych Chaudoira interessów, zakwietowania zupełnego Sąd niedostrzega, i dla tego łatwo stać się mogło, że i te cz. zł. 1,000 chociaż były zaspokojone, z powodu jednak byłego między temi osobami zaufania, kwietacya nie została wydana, a przecież wypisane słowa z xięgi Adamowicza i dalszych dowodow, powinny były zastanowić uwagę Sądu Ziem. Wileń. ponieważ w tych wyraźnie objaśniono z czego summa Chaudoira uformowała się, to jest z obligów gotowemi posłanych, i rachunku z Radziwiłłowską kassą uczynionego, jak oraz dalszych innych osób, obligów i dokumentów innych, jak oraz te wyrazy powinny były przekonać, że Adamowicz zapisał po dwakroć w xiędze swojey; że jest dłużnym wyrażone summy, że po roku 1809, wiodąc Adamowicz, w teyże xiędze rachunek co do summ Chaudoira w latach 1810, 1811, 1814 1815, i dalszych, przez szczegół wykazał jakie tylko koszta na interessa Chaudoira ponosił. i te z massy ogólney należności Chaudoira sam zeszły Adamowicz detrunkował, które i Chaudoir akceptował, a zeszły Adamowicz niezaprzeczał, i że jego własność niesprzecznie uważał, bowiem bez przelewu ich niemógł się stać właścicielem, a że Chaudoir przelewu nie dał, nie darował, nie ustąpił, i że poszukujące się summy po detrunkacie tych kosztow jakie Adamowicz po dacie 1809 roku (oprócz summ Zubowffowskich które oddzielny stanowiły rachunek percepty i expensy) zapisał własnoręcznie w xiędze swojey Podobnież że sprawiedliwie żał. należą podawał przysięgę. Sąd przeciwną naznaczył, że sami sukcessorowie Adamowicza Czarnoccy przez głosy na drukach odbyte, bynaymniey summ przez Chaudoira poszukiwanych niezaprzeczali, a tylko czyli tentując, izby tych de-

trunkata nastąpiła od summy pretensyyney przez ich imagicyynie do żałgo bez żadnego dowodu i przeciwko wyznaniom pisma zeszłego Adamowicza uformowany, a tak gdy Sąd Ziem. Wileń. przeciwko dowodow i pomimo zeznanie się do długu WW. Czarnockich, jako sukcessorów stopień reprezentujących, na tak myłney zasadzie uciążył żałcego Chaudoira, i pod hasłem seperacyy obżałną Pomarnackę od odpowiedzi uwolnił, chociaż tę seperacyą tylko Adamowiczowie pochwalili, a Czarnoccy do ogłoszenia Dekretu Ziem. Wileń. swojego zgodzenia się na to nieoświadczyli, a o pierwszość sukcessyi Czarnoccy z Adamowiczami oddzielny wiodą proces, w którym jaka konkluzya nastąpi nie wiadomo; obce więc opisy nie mogą krępować żałgo poszukiwania pewności ewikcyi, gdy Sąd Ziem. Wileń. pomimo tyloliczne kondemnowanie się obżałnych zwrótu kosztów dla żał. nieuznał, gdy podobnież pewnego terminu na oddanie papierów Chaudoirowi niezakreślił, tém samem do nowego oto processu dał powod, słowem gdy we wszystkich punktach Dekretu swojego (oprócz nakazania solucyi za kondemnaty) naymocniey żałgo uciążył, od którego Dekretu w terminie założoną została appellacya i tey Sąd dozwolił, a chociaż w tém podług formy prawa świadectwa Sąd jeszcze nie wydał, w nadziei jednak że to może nastąpić w poparciu appellacyi od Dekretu Ziem. Wileń. 1826 marca 26 dnia pozywa żałcy obżałnych przed Sąd Głw. Wileń. 2go Departamentu zakładając następne *Prośby*: o skassowanie w całey rozciągłości Dekretu oczewistego Ziem. Wileń. 1826 marca 20 dnia ogłoszonego, oprócz przysądzoney solucyi za kondemnaty, o znikczemnienie wszelkich stosunków obżałnych do żałgo regulowanych, z kolei o utwierdzenie pokładających się ze strony żałgo dowodow, a mocą tych, o sądzenie dla żałgo na wszelkich funduszach po zeszłym Franciszku Adamowiczu pozostałych, a przez obżałowanych Adamowiczow i Czarnockich pod tytułem sukcessorstwa, a przez Pomarnacką pod tytułem seperacyi zawładanych, summ kapitalnych jedney cz. zł. 6,470 f. 5, drugiey cz. zł. 850, trzeciey z kollokacyi Brzostowskiego po detrunkacie wypadającey cz. zł. 4,185, czwartey cz. zł. 2,000, piątey cz. zł. 225, szóstey cz. zł. 129, siódmey cz. zł. 135 f. 1 groszy 17, ósmey cz. zł. 260, dziewiątey cz. zł. 70, od Obuchowicza za procent 1809 marca 19 przez Adamowicza uzyskaney, dziesiątey podobnież za procent od cz. zł. 800 i zł. 500 na Sylwestrowiczach sądzoney a przez Adamowiczow w 1810 roku julii 14 dnia odebraney fl. 1,108 gr. 10, o których to dwóch summach widać zapomniał Adamowicz donieść lub pro conto kosztow w swojey xiędze wypisanych zostawił, o doliczenie od tych wszystkich summ respective zawinień wypadających procentów, a po detrunkacie tych kosztów, jakie zeszły Adamowicz własnoręcznie w xiędze swojey pod tytułem Dziennik (oprócz percepty i expensy co do summ od Zuboffa odbieranych i rozliczonych) wyraził, zmassowania całkowitey należności, o doliczenie za koszta prawne naymniey rubli sr. 2,000 i przeznaczenie do opłaty nayrychleyszego terminu, a w razie uchybioney opłaty, determinowania inekwitacyi do wszelkich dóbr obżałnych ad extenuationem, lub też z wolnością wyprzedania takowych z publiczney licytacyi, o zastrzeżenie iżby skutków nastąpić mającego Dekretu nikt pod żadnym pretextem nie bronił, a nim satysfakcya nastąpi, o przesłanie gdzie należy kommunikacyi dla nałożenia na majątki obżałnych Adamowiczów, Czarnockich i Pomarnackich zaprzeczenia, o bliższość do dowodu i odwodu chociażby za juramentem żałmu uznania, a w zdarzeniu jeśliby sukcessorowie Adamowicza pomimo podawany w Ziem. Wileń. jurament ze strony żałgo i w Sądzie Głów. podający się, jak oraz pomimo doniesienia przez Adamowiczow uczynionego w Ziem. Wileń., że tego przekreślenia nie biorą za dowow i te nio szkodzić Chaudoirowi nie może, zaprzeczali, że nie po spełnioney komportacyi w Ziem. Wileń. nastąpiło przekreślenie w xiędze zeszłego Franciszka Adamowicza pod tytułem Dziennik na karcie 101, i takowe chcieli za dowod używać, w ówczas dla dośledzenia kto dopełnił takowe przekreślenie xięgi i zasłużył na kary, odesłać tę Kategoryą to jest o same tylko przekreślenie do sądu przyzwoitego, gdyż należenie summy dalszemi dowodami dostatecznie wspiera się, o postąpienie z Urzędnikami podług rygoru prawa, i o uznanie tego wszystkiego, co ze strony żałgo czasu sprawy proszoném i dowodzoném będzie. S. Z. M.

Roku 1826 miesiąca kwietnia 14 dnia, Woźny niżey podpisany świadczę, iż z tego pozwu kopiow pięć zgodnych, na herbowym rublowym papierze pisanych, jedną WW. Michałowi Sawickiemu Prezyden. i Kawalerowi, Aloizemu Iasieńskiemu i Mateuszowi Romanowiczowi Sędziom Urzędnikom Ziem. Ptu Wilenskiego uciążliwy wyrok ferującym, oczewisto w ręce czasu sessyi Sądu Ziem. Wilen. podałem. Zaś JWW. i WW. Stanisławowi Prezyd. Ziem. i Kawalerowi, Leonardowi Deput. wywod., Felixowi b. Prezyden. Grodz., Ignacemu b. Sędziemu Gran. Kazimierzowi Sędz., Urzędnikom Ptu Lidz., Edwardowi Regent. Sądow Gubernialn. Gran. Grodzień. i drugiemu Ignacemu Rotm., Janowi Majorowi woysk Ross. Kawalerowi, Gasprowi Poruczn. W. Pol. późniey Sędz. Gran. Lidzkiemu braciom Adamowiczóm, jako niemającym żadney osiadłości w gubernii Wileńskiey kopie dwie, jedną do drzwi Sądowych Sądu Ziem. drugą do drzwi Sądowych Sądu Głgo Depart. 2go Litt. Wilen., a także JWW. Xaweremu Podstol. Witebskiemu, Józefowi Podkom. Ptu Słuckiego Czarnockim, oraz potomstwu Aloizego Czarnockiego, Xaweremu i Estelli z dokładem opieki Czarnockim, podobnież jako niemającym w Gubernii Wilen. żadney osiadłości kopie dwie, jedną do drzwi Sądu Ziem. Wilen., 2gą do drzwi Sądu Głgo 2go Depart., wszystkim jako Sukcessorom i posięgającym spadek po zeszłym Franciszku Adamowiczu Stolniku Mścisławskim, tym samym do odpowiedzi za długi Antecessora obowiązanym, poprzybijałem, w sprawie W. Jana Józefa dwóimiennego Barona Chaudoir niegdyś pod firmą braci Chaudoir piszącego się, dopiero dziedzica dóbr ziemnych w Gubernii Wołyńskiey położonych, przed Sąd Głny Lit. Wilen. 2go Depart. ciągle sądzący się i do każdego sprawy przypadnienia w poparciu dozwoloney appellacyi wyniesionego. Datt jako wyżey.

Jan Kisiel Woźny Ptu Wilenskiego.

Roku 1826 miesiąca kwietnia 22 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Ptu Wilenskiego stawając osobiście Woźny Ptu Wilenskiego JPan Jan Kisiel niniejszą Rellacyą pozewną urzędownie zeznał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz W. Z. Regent.

Roku 1826 miesiąca kwietnia 26 dnia. Woźny niżey podpisany świadczę iż z tego pozwu kopią zgodną na herbowym rublowym papierze pisaną, w sprawie W. Jana Józefa dwuimiennego Barona Chaudoir, niegdyś pod firmą braci Chaudoir piszącego się, dopiero dziedzica dóbr ziemnych w Gubernii Wołyńskiey położonych

)3(

WW. Piotrowi jako mężowi, Annie z Czernikow primo voto Franciszkowey Adamowiczowey Stolnikowey Mścisławskiey ad praesens Pomarnackim Regent. Sądu Głgo Lit. Wilen. 2go Depart., jako posięgającym spadek po zeszłym Stoln. Adamowiczu i utrzymującym fundusze pod hasłem odseperowania, tem samem do odpowiedzi za długi Antecessora obowiązanym, oczewisto w ręce w majętności Gierztuciszkach w Ptcie Wiłkomier. leżącey, przed Sąd Głny Lit. Wilen 2go Depart. ciągle sądzący się i do każdego sprawy przypadnienia podałem, oraz o potrzebie stawania przed tymże Sądem oznaymiłem i zapowiedziałem. Dat. jako wyżey.

Jan Kisiel Woźny Ptu Wilenskiego.

Roku 1826 miesiąca apryla 26 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Wiłkomierskiego stawając obecnie Woźny w górze wyrażony rellacyą takowego pozwu urzędownie zeznał.

Przyjąłem Felix Pawłowicz Ziemski Wiłkomierski Regent.

Dozwolono drukować dnia 27 kwietnia 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

3 Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na fundusze Zeszłego Wincentego Wołodkowicza Podkomorzego Powiatu Wileyskiego Dekretem Remmisyinym Sądu Głównego Minskiego 2. Departamentu ustanowiony, w terminie tymże Dekretem naznaczonym do dóbr Illi w Powiecie Wileyskim leżących zjechawszy, wszystkie czynności pierwszemu terminowi własciwe ułatwił, i w tym porządku komportacyą po wszystkich stawających i niestawających stronach zadeterminował; a na zjazd powtórny dzień 25 wrzesnia bieżącego roku przeznaczył; aby więc wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie, jakiekolwiek stosunki do Dóbr po Wincentym Wołodkowiczu Podkomorzym Wileyskim pozostałych mieć mogący, determinowane komportacye na dniu 15 julii w kancellaryi ziemskiey wileyskiey dopełnili, a w terminie powyżey wyrażonym to jest w dniu 25 wrzesnia do ostateczney rozprawy stawali obowiązuje, i że dla niestawających ammissya zapisaną zostanie, przez ninieyszą awizacyą trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litewskiego umiescić się powinną ostrzega. Roku 1826 miesiąca kwietnia 16 dnia.

Michał Łapicki Pisarz Ziemski Ptu Wileyskiego Exdywizor.

Zygffryd Bynicki Podsędek Z. P. D. Exdywizor.

Jakub Estko Exdywizor i Kawaler.

Julian Drzniewicz Exdywizor. Regent.

3 Excerpt Oświadczenia z Protokułu Potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżey wyrażający się zapisanego, pod pieczęcią urzędową ziemską tegoż powiatu roku 1826 kwietnia 2 dnia stronie rekwirującey jest wydan.

Roku 1826 miesiąca apryla 2 dnia na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY Mości Ziemskim Powiatu Mińskiego oświadczenie Imieniem W. JPani Heleny z Kłopotowskich Studzińskiey b. Sędziney Gran. ptu Mińs., i Kazimierza Tomaszewskiego toż Sędziego Gran. ptu Mińs. w następney osnowie rzeczy: dowiedziawszy się niedawno oświadczający się, że obywatele Ptu Dziesn. WW. Mirscy, powodem niejakiegoś z zeszłym ominionego 1825 roku Franciszkiem Kłopotowskim Rotm. Pttu Brasław. interessu, umianowawszy oświadczających się Studzińskę i Tomaszewskiego Sukcessorami tegoż zmarłego Kłopotowskiego, niesłusznie ich przed Sąd Ziemski Dziśnienski (pokładając swe pozwy na niewiadomey tymże oświadczającym się majętności Miorach i też poawy w Kuryerze Litskim umieszczając) powołują, uznali za rzecz potrzebną przez ninieysze oświadczenie zawiadomić tychże obywateli Ptu Dziśnien. WW. Mirskich, że po rzeczonym zmarłym Kłopotowskim Rotm. ciż oświadczający się Sukcessorami jeszcze nie są i tytułowanemi bydź niechcą, ponieważ brat rodzony jego W. Wincenty Kłopotowski Mostown. ziemi Drohickiey dotąd przy życiu zostaje, i ten tylko jako brat po bracie podług prawa sukcessyą osiągać może; obok czego ciż oświadczający się upraszają WW. Mirskich o niepozywanie ich więcey ex re interessu ze zmarłym Kłopotowskim ni przed Sąd Ziemski Dziśnienski ni dokąd indąd, gdyż w przeciwnym razie uważając to za niesłuszną siebie ewokacyą, znaydą się w konieczności sami rozwinąć z niemi o tęż ewokacyą process. Co ażeby rychley wiadomości tychże WW. Mirskich doyść mogło, ninieysze swoje oświadczenie podobnież w Kuryerze Litewskim zamieścić postanowili. U tego oświadczenia podpis tak się wyraża: Takowe oświadczenie w imieniu Heleny Studzińskiey za plenipotencyą i we własnem podpisuję Kazimierz Tomaszewski.

Zgodno z potocznym Protokułem Leonard Bartoszewicz Z. Pttu Mińskiego Regent.

U tego oświadczenia Jego Imperatorskiey Mosci Sądu Ziemskiego Ptu Mińskiego Pieczęć.

Dozwolono drukować 26 kwietnia 1826 roku. Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

---

3 Folwark Narwidziszki w Powiecie Trockim położony od miasta Wilna mil 7, od Trok mil 5, zawierający obszerności włok 26, a dusz męzkich 34 i żenskich 36, dwa jeziora, ogrod fruktowy, z zabudowaniem dwornym, chat ciągłych 10, ziemi urobney na beczek 12, sianożęci na wozow 70, lasu do woli, ziemia po większey części dobra nieużytku nie ma, zupełnie ograniczony, należy do dziedzictwa Kapitana Gwardyi Pawła Kutuzowa, ktoby więc życzył ony na dziedzictwo nabydź, może się zgłosić do dziedzica, w domie Podgurskiego na rogu ulicy Rudnickiey obok Kościoła Wszystkich Swiętych, albo do mieszkającego w Wilnie w domu Podbipięty Adwokata Żebrowskiego. Cena ostateczna jego 12,000 rubli assygnacyinych.

Dozwolono drukować dnia 27 kwietnia 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

3. Roku 1826 kwietnia 23 dnia. Mikołay Hrebnicki Marszałek Lepelski i orderow Kawaler wzywa Sukcessorów Eustachego Karbowskiego, a mianowicie siostrę jego rodzoną Bogumiłę lub jey potomstwo, ażeby chcieli przybydź ze stosownemi dowodami do majętności jego w Gubernii Białorusko-Witebskiey Powiecie Lepelskim Orzechowna, dla przyjęcia zlokowanych rubli srebrem dwieście; które testamentem wspomnionego Karbowskiego zostały przeznaczone na kościoł Budzławskich Bernardynów, jeżeli się familia jego w przeciągu 2ch lat nie zgłosi.

# DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 53.

*Wilno dnia 3 maja v. s. Roku 1826*


A n g l i a.

dy woienney, prawo trzymania portów i brzegów w zamknięciu, zakaz zakładania na przyszłość osad w Ameryce, zniesienie handlu niewolnikami, uznanie niepodległości wyspy *Hayti*, stan wysp *Kuba* i *Porto-Ricco*. Do poselstwa prezydenta przyłączone są pisma, tyczące się tego przedmiotu.

— *Dnia 22* —

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Statek parowy Hr. *Liverpool*, nie dawno odbył podróż z Ostendy w 15 godzinach; inny statek, który w przeszłą sobotę z Anglii do Ostendy odpłynął, przebył tę drogę we 13 godzinach i 10 minutach.

— Dnia 18 uczynił uwagę admirał *Coffin*, z powodu licznych petycyy przeciw handlowi niewolnikami, że on nie jest przyjacielem niewoli murzynów; lecz naytrafnieyszy sposób zapobieżenia temu byłby, zakupić jakową wyspę i zrobić na niey doświadczenie nad wolną pracą murzynów; że petycye po większey części podają kwakrowie i pijetyści, ludzie, którzy sami, ani podatków płacić, ani walczyć nie chcą.

— P. *Hume* stał się przyczyną żwawego sporu, przez wyrażenie, które mu się wymknęło z okazyi jedney petycyi, podobnie jak to było we Francyi z dziennikiem handlowym, który Izbę Deputowanych nazwał prawdziwym kłopotem narodu. Rzekł on: lord kanclerz i cały sąd kanclerski, jest naywiększém przekleństwem jakie kiedykolwiek na naród spadło. Roześmiano się wprawdzie, gdy to wyrzekł; lecz wielu członków, a osobliwie urzędnicy honorowi i ministrowie, wezwali go do wytłumaczenia się i zdawało się, że zechcą uczynić wniosek o jego zgromienie; przy czém osobliwszą jest rzeczą, iż wielu nie dawało uwagi, na wyrażenie, samego sądu tyczące się, a tylko co do osoby lorda kanclerza. Lecz P. *Hume* upierał się przy słuszności swego wyrażenia, w czém go wsparł P. *Ellice*.

— Bawiący tu kupcy greccy rozgłosili, że Lord *Cochrane* wkrótce piastować będzie godność pierwszego konsula Grecyi. (*K. W.*)

H i s z p a n i a.

*Madryt 12 kwietnia.*

(z *Gazety Warszawskiey*).

Podwyższona opłata od mięsa, wina i innych pierwszych potrzeb życia przy rogatkach tuteyszych, wznieciła zaburzenie d. 9 b. m. Tłumy się pospólstwa zebrały na kilku rynkach, i umówiły oprzeć nazajutrz gwałtem pobieraniu nowey opłaty. Przez część następney nocy woysko stało pod bronią, a patrole chodziły po mieście. Jeden z tych patrolow spotkał około godziny 3 zrana przy rogatkach tłum pospólstwa uzbroionego w drągi, pałki i inne podobne narzędzia. Za pokazaniem się oddziału woyska, rozszedł się lud bez oporu. Trwała spokoyność przez dzień, lecz wieczorem niespodziany wypadek wymagał znowu baczności władz mieyscowych. Około godziny 11stey 5 ochotników rojalistowskich wyszło z domu niedaleko kościoła Franciszkanów. Tuż przy nich pękła raca; krzyknęli zaraz, iż do nich strzelono z pistoletu, i całą tameczną część miasta strwożyli. W jedney chwili zgromadziło się przeszło 120 ochotników rojalistowskich pod bronią, grozili wpadnieniem do domów konstytucyonistów, i pomszczeniem się za napaść. Oddział półku ułanów Królowey, stojący w tameczney części miasta, chciał ich rozproszyć, lecz został odparty; drugi liczniejszy oddział podobnego także doznał losu. Nakoniec ruszył cały półk i zajął wszystkie przystępy do ulicy, gdzie zgiełk nastąpił. Pułkownik ochotników rojalistowskich usiłował uspokoić żołnierzy swoich, którzy jednak nie słuchali głosu jego. Wątpiąc więc pułkownik o ujęciu ich dobrocią, sam żądał, aby ułani użyli oręża. Tymczasem jeneralny kapitan prowincyi, i gubernator miasta przybyli do mieysca rozruchów. Ochotnicy uznali potrzebę rozeyścia się, i spokoyność została prywrócona.

— W Katalonii d. 27 i 28 marca doniesiono z *Palamos*, miasteczka leżącego nad brzegiem morza, iż postrzeżono 15 statków rozmaitey wielkości. Rospostarła się trwoga powszechna. Przeszło 1000 ludzi stanęło pod bronią. Noc nadeszła. Wśród ciemności wystawiono sobie, że uyrzano konstytucyonistów, którzy już wylądowali i uszykowali się na brzegu w szyku wojennym, zaczęto strzelać, i strzelano aż do rana. Zorza rozproszyła złudzenia nocne, i okazała, iż temi mniemanemi nieprzyjaciółmi były krzaki, do których strzelano. Jednakże okręty zawsze stały przy brzegach, posłano, aby je rozpoznać, i przekonano się, iż były statki kupieckie rozmaitych narodów, przypędzone wiatrem do tych brzegów.

— Niedawno rozeszła się tu pogłoska, iż Kolumbiyczykowie zajęli *Ceutę*. Dnia 9 b. m. zaszła krwawa kłótnia między żołnierzami szwaycarskiemi a hiszpańskiemi w *Aranjuez*, dokąd onegday posłano woysko z działami.

— Rząd marokański wysłał ośmiodziałowy szoner i 60 ludzi przeciw okrętom tych krajów, które z nim żadnych układów dotąd nie zawarły.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Xiąże *Infantado* zamierza polepszyć interessa publiczne, chwyci się on inney drogi — Xiąże *San Carlos* nie mniey P. *Labradar* mają zostać ministrami — Tę zmianę w ministeryum przypisują wpływowi P. *Carvajal*, który zostanie zapewne ministrem woyny.

— Rozgłoszono, ale bezzasadnie, że Rada stanu bliską jest rozwiązania.

— Król postanowił, na wniosek Rady stanu, aby zawakowane urzędy, tylko w przypadku konieczney potrzeby były rozdawane.

W ł o c h y.

*Neapol dnia 8 kwietnia.*

(z *Gazety Warszawskiey*).

Wczora królewski Szambelan Xiąże *de Butera* wyjechał ztąd do Petersburga, aby w imieniu naszego Monarchy, N. Cesarzowi Jmci Wszech Rossyy, złożył ordery ś. *Januaryusza*, *Ferdynanda*, *Zasługi*, i ś. *Jerzego*. (już przejechał przez Warszawę.)

— Odebrany tu list z *Palermy* zawiera co następuje: Gdy przez pożar kościoła katedralnego w *Morreale* roku 1811 zniszczone zostały groby marmurowe, gdzie znaydowały się ciała *Wilhelma* I i II, Królowey *Małgorzaty*, Xiążąt Normandzkich, *Rydygera* Xiążęcia Apulii i *Arriga* Xiążęcia Kapui, zmarłych od r. 1154 do 1189; przeto szczątki ich zachowano w kaplicy ś. *Benedykta*, będącey nie daleko tego kościoła. Król Jmć kazał wspomnioną kaplicę stosownie urządzić i wspomnione zwłoki złożono w niey uroczyście dnia 17 marca.

— Czynna policya tuteysza odkryła w roku zeszłym pewny rodzay sekty węglarzy, w tak nazwaném towarzystwie białych pielgrzymów, które pod innym kształtem było związkiem węglarzy, i miało podobnież zamysły zbrodnicze. D. 27 stycznia po ukończonem badaniu zapadł wyrok sądowy, który obu naczelników tego towarzystwa *Platti* i *Fusco* skazał na śmierć i na zapłacenie 1000 dukatów kary pieniężney, 3 innych członków na 24letnie więzienie w kaydanach i 500 dukatów, 2 innych na 19letnie takież więzienie i podobną karę pieniężną, a 6 innych osób, między któremi 4 były kobiety, dla braku dowodów uwolnił. Monarcha z wrodzoney łaskawości zamienił karę śmierci na więzienie do śmierci, a skazanym na więzienie skrócił czas z 24 lat na 18, a z 19 na 13.


*Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

*w Drukarni Redakcyi.*

1 Za rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Wszech Rossyy etc. etc. etc.

Gdy stosownie do postanowienia Lipawskiego Sierockiego Sądu pod d. 2 b. m. w sprawie spadkowey edyktalney zeszłego kupca Fryderyka Ernesta Konopki Terminus secundus et quidem praeclusivus na dzień 4 augusta r. b. przeznaczony został, a zatym wszyscy i każdy, którzy do pomienionego spadku pretensye i żądania mają lub miec mniemają, a nadewszystko i osobliwie ci, którzy zeszłemu albo jego handlowi z jakichbądź stosunków wypłaty uczynić, rzeczy wydać, lub odebrać powinni, albo też dokumenta i obligi zeszłego w ręku posiadają, ninieyszym po raz ostatni są cytowani i wezwani, ażeby w wyżey pomienionym terminie praeclusionis przed tymże Sądem Sierockim w zwyczaynym czasie posiedzeń bądź osobiście, albo przez prawne pełnomocnictwo, a gdyby tego potrzeba wymagała przy assystencyi z opieką jawili się, swoje pretensye i żądania prawnie dowiedli, niemniey też dłużnicy z wypłatami mającemi się uskutecznić, albo do tego spadku należącemi dokumentami i innemi obligami jawili się sub poena dupli, w razie zaniedbania objawienia, z wyraźnym zastrzeżeniem, że ci którzyby ze swojemi pretensyami w pomienionym terminie jawić się nie mieli, praecludowani i od dalszego poszukiwania oddaleni będą; przeciwko tym zaś którzy wypłaty zaniedbają albo należących do tey massy przedmiotów niezłożą, natychmiast kroki prawne rozpoczęte zostaną. Dan w Lipawskim Mieyskim Sierockim Sądzie d. 3 apryla 1826 roku.

(M. P.) Tu podpis Lipawskiego Mieyskiego Sierockiego Sądu.

Dozwolono drukować dnia 30 kwiet. 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

1 Sąd Exdywizorski funduszu Stanisława Kaczynskiego Pułkownika, w majątku Zolciszkach w Powiecie Wilkomierskim exystujący, że Dekret oczewisty w dniu 12 następującego miesiąca Maja promulgować będzie, strony interessowane zawiadamia. Datt 1826 aprыla 29 dnia.

Szymon Kulwieć b. Sędzia Ziemski Powiatu Kowieńskiego.

Józefat Erdman Prezydent Grodzki Upitski.

Wincenty Butler Pisarz Grodzki Wilkomierski.

Michał Grądzki Ziemski Powiatu Wilkomiersk. i Exdywizorski Regent.

---

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyją etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Grodzki Powiatu Wileńskiego, loco per agende executionis na róczki Majowe lub po nich następne; Urodzonemu Michałowi Jeleńskiemu Kapitanowi, z powodztwa Urodzoney Tekli Petrusewiczówny z dokładem opieki rodzeństwa działającey; wynoszący się w referencyi do obligacyinego dokumentu w roku 1812 nowembra 9 dnia przez obżałowanego na czerwonych złotych 500 wydanego, a w roku 1821 grudnia 19 dnia w akta Grodzkie Wileńskie wprowadzonego, dekretu niestannego 1826 roku februarii 1 dnia nastałego, dowodów u Sądu złożyć się mających, w rzeczy i o to: iż obżałowany Jeleński zostając winien żałującey delatorce czerwonych złotych sztuk 500, nietylko że mimo zapewnienie pismem uczynione, i byłe ręczenia rzeczoney summy nieopłaciłeś, lecz nadto w czystem zawinieniu od terminu zakreśloney wypłaty, przynależnych nie wniosłeś procentow, i bez wiadomego mieysca własnego pobytu, żadney dla żał. delatorki nie czynisz obżałny nadziei w opłacie, a przeto żałca delatorka przymuszoną się widzi, z mocy konst. 1776 in foro ubiquinario pozyskania należności drogą prawa, a bliższą będąc do dowodu i odwodu, pozywa i zakłada prozby: activitatem loci standi warować nakazania, dowodów ze strony żał. delatorki utwierdzenia i do onych bliższą uznania, paręki na obżałnym Jelenskim wedle prawa art. 29 i 45 z rozdz. 4 decydowania, summy cz. złotych sztuk 500 z procentami od terminu zakreśloney wypłaty, wespół z expensem wypadającym sądzenia; za stawaniem pod nienchronnemi karami sprzeciwieństwa, a w razie niestanności ad extennuationem do wszelkiego nieruchomego i ruchomego majątku, gdziekolwiek i u kogo bądź znaydującego się w dzierżeniu, z wolnym aresztem summ, i ruchomości przez publiczną licytacyą wyprzedania, a za niewynalezieniem lub niewystarczeniem funduszu, samey osoby obżał. stosownie do prawa art 98 z rozdz. 4 ubezpieczenia, i tego wszystkiego spełnienia co proszonem, i z prawa przynależnem będzie. Z wolną poprawą żałoby lub nowey wyniesienia.

Roku 1826 kwietnia 13 dnia, Woźny na podpisie wyrażony świadczę, iż kopią tego pozwu zgodną, z powództwa Urodz. Tekli Petrusewiczówny z dokładem opieki rodzeństwa czyniącey, Urodzonemu Michałowi Jeleńskiemu Kapitanowi, niewiadomemu mieysca pobytu i osiadłości, u drzwi Sądowych przybiłem, i o stawaniu ku rozprawie przed Sądem Grodzkim Ptu Wilenskiego na roczki majowe lub po nich następne zapowiedziałem.

Woźny Sądu Ziem. Ptu Wilen. Antoni Siewruk.

Roku 1826 mca aprыla 14 dnia, Przed Aktami Grodzkiemi Ptu Wilen. stawając osobiście Woźny wyżey wyrażony Rellacyą niniejszego pozwu urzędowie zeznał

Przyjąłem Regent Andrzey Towiański.

Dozwolono drukować dnia 28 kwietnia 1826 r. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKEIY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Antoniemu Szamb. Jego C. Królewsko-Pol. Mości, Stanisławowi b. Porucżn. Gwardyi Pol., Xiążętom Jabłonowskim sukcessorom Xięcia Senatora Jabłonowskiego pozew przed Sąd Ziem. Wileń. na kadencyą Sto Trojecką z powództwa Ur. Maryi z Xiążąt Sapiehow Xieżny Puzyniney Starościn. Szatern. w refencyi do dowodow u Sądu złożyć się mających do Remiss Sądu Głów. Litewsko-Wileń. 2go Depart., i w skutek onych zaszłych Sądu Ziem. Wileń. wyrokow a mianowicie za wyniesionym w roku 1825 xbra 4 i przez Gazetę ogłoszonym pozwem nastałego wynosi się o to: iż gdy obżał. Xiążęta Jabłonowscy ze skutkow zawartego przez Plenipotenta żałgo Felixa Kadłubiskiego na wyprzedaż dóbr w piątey części po zeszłey ciotce Xięźnie Jabłonowskiey, na żał. spadłych rezygnacyynego w roku 1804 sty-

cznia 25 datowanego kontraktu summę zł. polskich 208,000 a dotąd z procentem drugie tyle delatorce zawinisją, z którem z woli Remiss Sądu Gł. Sąd Ziem. Wileń. za powyżey wyrażonym pozwem na rozprawę w udzielnym porządku od ustanowionego z kredytorami konkursu, w swoim Sądzie z obżałnymi przez zaszłą rezolucyą forum udeterminował, przeto żałca pozywa i prosi na twierdzy dowodow sądzenia na obżał. summy 208,000 zł. pol. z procentami cum altero tanto; żadnych kwitow ani dekretow extra forum w kondykcie pouzyskiwanych, jako warunkom opisu przeciwnych do detrunkaty nieprzyjęcia, nieprawne przezyski i przewody processu mimo naznaczony Sąd, gdziekolwiek otrzymane skassowania i znikczemnienia, jeduey delatorce do odpowiedzi zobowiązania i ustanowienia zupełnego obrachunku kapitału i procentów, o bliższość do dowodu i odwodu, o powrót expensów prawnych S. M. Ż.

Roku 1826 apryla 13 dnia, Woźny świadczę, iż takowego pozwu kopią z autentykiem zgodną w sprawie JO. Xiężny Maryi z Xiążąt Sapiehow Puzyniney Staroś. Szatern. JOO. Xiążętom Antoniemu Szambelanowi i Stanisławowi b. Porucz. Gwardyi Jabłonowskim, jako niemającym w tey Gubernii osiadłości do drzwi Sądowych przybiłem i do rozprawy przed Sądem Ziem. Wileńskim na kadencyi Sto Trójeckiey przez Gazetę wezwać postanowiłem. Dat ut supra. Jan Kamiński Woźny Ptu Wileń.

Roku 1826 apryla 14 dnia, przed aktami Grodz. ptu Wileń. stawając osobiście Woźny JP. Jan Kamiński relacyą niniejszego Pozwu urzędownie zeznał. Dat ta supra; przyjąłem. Regent Onufry Horodeński.

Dozwolono drukować. Dnia 29 kwietnia 1826 r. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

---

2 Excerpt oświadczenia z Protokułu potocznego Sądu Grodzkiego Ptu Wilenskiego w dacie niżey wyrażającey się zapisanego a pod pieczęcią urzędową Grodzką tegoż Ptu et eorundem stronie jest wydan.

Roku 1826 mca aprylu 24 dnia, przed Aktami Grodzklemi powiatu Wileńskiego osobiście stawając WJP. Seweryan Naramowski major woysk Rossyyskich oświadczenie przez się podpisane do protokułu wpisać podał. Oświadczenie imieniem WJP. Seweryana Naramowskiego Majora woysk Rossyyskich na odstawnego porucznika woysk Rossyyskich Aloizego Teodora syna Barkowa zanosi się w rzeczy następney: Pod znaydowaniem się oświadczającego się w Gubernii Twierskiey w Ptcie Korczewskim jeszcze w roku 1819 odstawny Podporucznik Aloizy Teodor syn Barkow podstępnym sposobem zdobył oblig na rubli assygnacyynych 2000 datę 17 maja 1819 na sobie noszący. Jakowy oblig gdy bez żadnego zawinienia waluty niemający, a jedynie tylko podstępem zdobyty wziął swoje nastanie, pieniędzy na ony w naymnieyszey części niezaliczał i oświadczający się nie wziął, i tym sposobem ażeby ani oświadczający się ani też sukcessorowie do wypłaty nie byli zobowiązawani, i ażeby takowego obligu jako nieprawnie otrzymanego nikt nienabywał, niniejsze oświadczenie do Akt publicznych Powiatu Wileńskiego ku zapisaniu podaję, i one przez gazetę Kuryera Litewskiego opublikować deklarując, dla lepszey wiary i wagi własną podpisuję ręką. W protokule podpis taki. Seweryan Naramowski Major woysk Rossyyskich.

Zgodziłem Regent Onufry Horodeński.

Dozwolono drukować dnia 28 kwietnia 1826 roku Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Józefowi Sędziemu Brasławskiemu oraz Szymonowi Tomaszowi i Wincentemu i dalszym jakich bądź imion Zahorskim, mianującym się Sukcessorom Zeszłego Raymunda Zahorskiego Pozew w mieysce Exekucyi przed Sąd Spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatow, na kadencyą naybliższą juniową; z Instancyi Urodzonych Xawerego po Ignacym Stefana i Stanisława, po Antonim Ignacego, po Hipolicie Zahorskich, w referencyi do dowodow mianowicie oto: gdy Zeszły Raymund Zahorski Tytularny Sowietnik, pełniący obowiązek Kassyera Sądu Głównego Departamentu 2, Obwodu Białostockiego, rodzący się z Stryja żałcych Piotra Zahorskiego bezpotomnie schodząc z tego swiata i bez testamentowey dyspozycyi zostawił po sobie funduszu w gotowych pieniądzach, sumach na obligach u różnych obywateli będących, oraz sprzętach i mobiliach w ogóle złotych polskich 30,000 wynoszącego, jakowy teraz zostaje pod zawiadywaniem tegoż Sądu Głównego, do którego obżałowani; a mianowicie Józef i Szymon Zahorscy tytułując siebie niewłaściwie Sukcessorami Zeszłego Raymunda Zahorskiego, brata stryjecznego żałcych przypowiadają się, a tym sposobem żałmu jako prawnym Sukcessorom uzyskanie pozostałego w sukcessyi funduszu zmitręzywszy, w rozwiniętym w skutek rezolucyi Sądu Głównego Departamentu 2, Obwodu Białostockiego Processie, na zwłokę sprawiedliwości mieli się niestannie, i dozwolili otrzymać z zyskiem banicyi doczesney w dniu 17 xbra 1825 roku niestanny dekret; przeto żałujący pozywają w Prozbach: o warowanie mieysca stanności, opłatą za Kondemnatę otrzymaną; o przeznaczenie na wstępie Sprawy Komportacyi wszelkich dokumentow, mających dowodzić prawną po Zeszłym Raymundzie rodzącym się z Piotra Zahorskim Sukcessorów, i w moc onych ze strony żałujących pokładających się dozwolenia wzięcia pozostałych po tymże funduszow z mobiliow gotowych pieniędzy i obligow składających się; pod zawiadywaniem pomienionego Sądu Głównego będących, o usunięcie obżałnych od wszelkiego tytułu i prawa sukcessyi, i zapisania na obżałnych amisyi, o wskazanie na nich jako dających powod do processu i mitrężących odebranie sukcessyi żałcym prawnie należney, wszelkich szkod ztąd wynikających wynagrodzenie, o zwrot kosztow prawnych pod inekwitacyą do wszelkiego obżałnych majątku ad extinuationem, z wolną żałoby poprawą.

Roku 1826 mca aprylu 5 dnia. Woźny niżey podpisany zeznaję, iż kopią tego Pozwu w sprawie WW. Xawerego po Ignacym Stefana i Stanisława po Antonim, i Ignacego po Hipolicie Zahorskich przed Sąd spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Ptow wyniesionego w mieyscu exekucyi z autentyczną żałobą zgodną WW. JPanom Józefowi Sędziemu Brasławskiemu oraz Szymonowi Tomaszowi Zahorskim i dalszym jakich bądź imion ich sukcessorów, jako niemających w tuteyszym Obwodzie osiadłości przybiłem do drzwi Sądowych i o rozprawie w terminie zapowiedziałem. Michał Horczak Woźny.

Roku 1826 aprylu 5 dnia, przed Sądem Cywilnym Białostockiego i Sokolskiego Ptu, stanąwszy osobiście Woźny JPan Michał Horczak takową relacyą pozwu zeznał.

Assesor Rakowski.

Sekretarz Grodzki.

Pozwolono drukować. 22 kwietnia 1826 roku. Cenzor, Radca Kollegialny Symon Zukowski.

3 Urodzony Stefan Łukawski, w Gubernii Wołyńskiéy miescie powiatowém Dubnie mieszkający, uczynił następne oświadczenie: iż Stryi jego Urodzony Jakób Łukawski, w młodym jeszcze wieku oddaliwszy się z Państwa Rossyiskiego, gdy przez lat kilkadziesiąt żadnego nieuczynił do familii zgłoszenia się, rodzeni jego bracia, to jest, oyciec oświadczającego, Józef i Stryi drugi Franciszek Łukawski, bardziey przekonany o smierci jego, jak życiu, o spadek sukcessyi z fortuny macierzystéy, temuż Urodzonemu Jakóbowi Łukawskiemu przynależnéy, ustanowili prozekucyą prawną przeciwko Urodzonym Michałowi Czerkasowi, Janowi Rynkiewiczowi, Woyciechowi i Annie z Kłodnickich Horaimom, Antoniemu i Franciszce z Horaimow Michałowskim, dziedzicóm częściów wsi Michałkowiec, w Gubernii Wołyńskiéy powiecie ostrogskim położonéy, a późniéy z temiż osobami zapisali się na kompromis, którytο Sąd Kompromisarski dekretem swym roku 1798 dnia 28 kwietnia w Czernichowie ferowanym, a do akt ziemskich ostrogskich tegoż roku dnia 19 czerwca wniesionym, od dziedziców wsi Michałkowiec dla Urodzonego Jakóba Łukawskiego summę 4,772 złotych groszy 27½ należyć przyznał; lecz z przyczyny niedowiedzionéy bezpotomnéy smierci tegoż Urodzonego Jakóba Łukawskiego z summy wyżey pojasnionéy oycu oświadczającego Józefowi Łukawskiemu i drugiemu Stryjowi Franciszkowi Łukawskiemu podnieść nie dozwolił; owszem, zostawiwszy tę summę przy gruncie wsi Michałkowiec na piątym procencie, polecił tymże Urodzonym Józefowi i Franciszkowi Łukawskim, wyszukiwać sladów śmierci bezpotomney Urodzonego Jakóba Łukawskiego choćby przez wyjednanie od Rządu tak w kraju Rossyyskim, jako też za posrednictwem krajowego Rządu w krajach zagranicznych publikacyi, i na to procenta od wspomnionéy summy narastające przeznaczył; wkrótce po zapadłym dekrecie oyciec oświadczającego Józef Łukawski do wszelkich spadków po rodzicach i po Jakóbie Łukawskim nabył prawa od swojego brata Franciszka Łukawskiego, które Sąd Kompromisarski, jeszcze podówczas, z powodu nierozsądzenia całkowitéy sprawy w swéy powadze exystujący, zatwierdził, i dekretem powtórnym roku 1798 dnia 27 grudnia podobnież w Czernichowie zapadłym, a w aktach ziemskich ostrogskich roku 1799 dnia 28 julii oblatowanym, drugą summę złotych 366 groszy 20 dla Urodzonego Jakóba Łukawskiego już od samego Michała Czerkasa z wsi Michałkowiec przysądziwszy, narastający procent na przedmiot wyszukiwania dowodów śmierć bezpotomną Urodzonego Jakóba Łukawskiego okazujących, choćby przez publikacyą w kraju Rossyiskim i za granicą, do rąk oyca oświadczającego opłacać nakazał, ciągłe processa o inne summy spadkowe po rodzicach prowadzone, także śmierć oyca i małoletność oświadczającego, w ostatku odmówienie wypłaty procentow przez dziedziców wsi Michałkowiec, stały się przeszkodą, że dotąd wyszukaniem dowodów śmierci bezpotomnéy Urodzonego Jakóba Łukawskiego zająć się niemożna było, z tego powodu oswiadczający, zważając, że pokąd nie będzie zdziałana, stosownie do dekretu kompromisarskiego publikacya, potąd on, ani summ kapitalnych, ani procentów, z lat kilkunastu przez dziedziców wsi Michałkowiec zawiedzionych, niebędzie mógł odzyskać, doprasza się, iżby zwierzchność Wołyńska Gubernialna, względnie opublikowania przez Gazety Kuryera Litewskiego, oraz w Państwach Austryackim i Pruskim, czy nieznaydują się gdzie Urodzony Jakób Łukawski, lub jego sukcessorowie, z linii prostéy idący, uczyniła swoje skommunikowanie się, na skutek takowego oświadczenia Zwierzchność Wołyńska Gubernialna wzywa Urodzonego Jakóba Łukawskiego, albo (jeżeli ten już życie zakończył) sukcessorów onego z linii prostéy pochodzących, lub przez nich prawnym porządkiem umocowanego, do osobistego stawienia się na mieysce mieszkania synowca jego Urodzonego Stefana Łukawskiego, to jest, do miasta powiatowego Dubna z niewątpliwemi dowodami w okoliczności wyżey zjasnionéy potrzebnémi, a to, dla podniesienia summy kapitalnéy z procentem dla tegoż Urodzonego Jakóba Łukawskiego dekretem kompromisarskim nadmienionym przysądzonéy. W Żytomierzu dnia 6 kwietnia roku 1826

Wiedzy Ministerium Spraw Wewnętrznych Urzędnik, zawiadujący wydziałem zagranicznym w Kancellaryi JW. Gubernatora Cywilnego Wołyńskiego, Radzca Honorowy i Kawaler Józef Janin Maciejowski.

---

3 Niżey podpisany, mając dekretem oczewistym Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego w roku 1821 miesiąca apryla 28 dnia zapadłym, a przez Sąd Główny Litewsko Wilenski 2go Departamentu zatwierdzonym; przysądzoną summę rubli srebrnych 460 kopiejek 90½, na W. Maryannie Sikorskiey, z przeznaczeniem inekwitacyi do kamienicy w mieście Wilnie pod N. 122 sytuowaney ad extenuationem. Gdy takowey summy potąd w naymnieyszey części nie mogłem odzyskać, żeby zatym o nabycie kamienicy, na którey opiera się summa niżey podpisanego z należnemi procentami, nikt nie wchodził w układ i umowę z Debitorką, czyni się ninieysze ostrzeżenie.

Jan Sikorski.

Pozwolono drukować 23 kwietnia 1826 roku Cenzor Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

---

2 W domu XX. Pijarow przeciwko kościoła Dominikańskiego u stolarza J. Pomera znajdują się różnego gatunku meble do przedania za pomierną cenę.

---

Wyjeżdżający.

1 Wyjeżdża za Granicę do Drezna, Karlsbadu, i Ems dla poratowania zdrowia w wodach mineralnych Anna z Xiążąt Radziwiłow Lubanska Pułkownikowa, biorąc z sobą w kompanii Jmć Pannę Annę Rymaszewskę oraz Wincentego Dabrego syna byłego Professora Wilenskiego Uniwersytetu, i Wiktoryą Gontarskę, służących poddanych swoich Jakuba Kozyrskiego i Józefa Boraczewskiego na miesięcy jedynaście.

2 Wyjeżdża za granicę do Drezna, Amsterdamu, i innych miast Niderlandskich, oraz do Paryża, Wilenskiey Gubernij Powiatu Oszmiańskiego obywatela Józefa Karczewskiego syn, Julian Karczewski, w zamiarze wydoskonalenia się w sztuce malarskiey, na miesięcy jedynaście.